

Warszawa, 4 kwietnia 1934 r.

F42d 3/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 21

Nr 19640.

Kl. ~~78~~ c, 1.

Lignoza Spółka Akcyjna *)
(Katowice, Polska).

Sposób rozsadzania złóż węgla i skał i t. d.

Zgłoszono 22 lipca 1933 r.

Udzielono 23 stycznia 1934 r.

Znane sposoby rozsadzania złóż węgla, skał i t. d. polegają na zużytkowaniu wybuchu środka wybuchowego, miażdżącego materiał rozsadzany dzięki nagłemu rozprężeniu się gazów, powstających przy wybuchu. Sposoby te wymagają jednak stosunkowo wielkich ilości środka wybuchowego, a oprócz tego nawet przy wielkiej ostrożności mogą zdarzyć się wypadki, spowodowane przedwczesnym wybuchem, przy usuwaniu naboju, wywiercaniu przybitki i t. d. Regulowanie wielkości kawałków materiału, otrzymywanych przy rozsadzaniu jest niemożliwe, wobec czego grubość urobku uzależniona jest jedynie od charakteru zastosowanego materiału wybuchowego.

Sposób według wynalazku nie posiada

powyższych wad, dzięki temu, iż wykorzystuje on inaczej działanie uderzeń gazów, powstających przy wybuchu środka wybuchowego. Według niniejszego wynalazku środek wybuchowy, umieszcza się w środowisku nie ściśliwym, a mianowicie w cieczy. Próby wykazały, iż już przy stosunkowo małej ilości środka wybuchowego, umieszczonego w cieczy jak np. w wodzie, osiąga się dostateczne obruszenie materiału rozsadanego. Wielkość otrzymanych kawałków można regulować, zmieniając stosunek ilości środowiska do środka wybuchowego.

Ponieważ ciecze, a zwłaszcza woda lub roztwory wodne, otaczając środek wybuchowy, gaszą ewentualnie powstający płomień, zapobiega się z zupełną pewnością

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest Jan Freytag-Loringhoven.

wypadkom powstającym przy spowodowaniu wybuchu. Również usuwanie naboju w razie odmowy nie jest połączone z niebezpieczeństwem, ponieważ polega ono jedynie na wysunięciu go ze środowiska płynnego.

Sposób według wynalazku jest również ekonomiczny, gdyż wymaga małych ilości środka wybuchowego.

Ciecz stosowaną jako środowisko, umieszcza się w zamkniętej lub otwartej osłonie z papieru, tektury, blachy lub podobnego materiału. Można również w razie potrzeby uszczelnić otwór wiertniczy betonem, cementem lub smołą, lub zastosować te środki w postaci emulsji, zawiesin lub roztworów służących jednocześnie do uszczelnienia otworu i jako środowisko pośredniczące. Jeśli otwór wiertniczy nie posiada pęknięć lub szczelin, stosowanie uszczelnień jest oczywiście niepotrzebne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób rozsadzania złóż węgla, skał i t. d. zapomocą środków wybuchowych, znamienny tem, że środek wybuchowy w o-

tworze wiertniczym otacza się płynnem środowiskiem pośredniczącem, jak np. wodą, gliceryną, alkoholem, olejem lub też ich roztworami względnie emulsjami, roztworami solnemi, z zastosowaniem lub bez zastosowania przybitki.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że środek wybuchowy umieszcza się w zamkniętej lub otwartej osłonie z papieru, tektury, blachy lub podobnego materiału, napełnianego środowiskiem pośredniczącem.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że w razie nieszczelności otworu, w celu umożliwienia stosowania środowiska pośredniczącego bezpośrednio w otworze, otwór wiertniczy uszczelnia się uprzednio przez zamulenie gliną, cementem, smołą lub podobnym materiałem, lub stosuje się emulsje, roztwory względnie zawiesiny, które uszczelnienie to wytwarzają samoczynnie.

Lignoza Spółka Akcyjna.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.